

dertil, som jeg tror, det bliver nødvendigt at underkaste Lovforslaget en ganske kort Udvalgsbehandling. Jeg haaber ikke, at denne Udvalgsbehandling skal vare ret længe; det er der jo for øvrigt heller ikke Tid til, hvis Lovforslaget skal gennemføres inden Juleferien. Men der er dog en Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg gerne vil sige et Par Ord om og bede den højtærede Indenrigsminister om at udtale sig lidt nærmere om. Det er med Hensyn til de Foranstaltninger, der kan træffes efter § 2, og de Regler, der er fastsatte med Hensyn til Statens Tilskud til Udgifter foranledigede ved disse Foranstaltninger. De Foranstaltninger, der kan træffes efter § 2, og som vil blive truffet derefter, kommer jo alle Kommunens Beboere til gode. Men saa vidt jeg forstaar Bestemmelsen i § 6, 2det Stykke, skal $\frac{2}{3}$ af Udgifterne til de Foranstaltninger, der træffes efter § 2, refunderes af Staten, naar disse Foranstaltninger kommer den ubemidlede Del af Befolkningen til gode eller, som det hedder i § 1: Den vanskelig stillede Del af Beboerne i Kommunen til gode, medens for de bedre stillede Folks, for velstillede Folks Vedkommende skal Staten kun refundere Kommunen en Trediedel, og denne ene Trediedel er saa i alt begrænset til 1 Mill. Kr. for hele Landet og for hele Tiden. Nu forekommer det mig, at det vil meget let kunne medføre store Vanskeligheder for Kommunalbestyrelserne at faa gennemført denne Deling. Lad mig nævne et enkelt Eksempel. Kommunalbestyrelsen her i København vedtager i Henhold til § 2, at Mælkepriserne skal nedsættes med 5 eller 10 Øre pr. Kande. Dette Beløb skal Kommunalbestyrelsen altsaa selv udrede, og saa har den Ret til af Staten at fordre de to Trediedele deraf refunderet for deres Vedkommende, som er ubemidlede, og en Trediedel deraf for dem, der er bemidlede eller velstillede. Hvorledes skal Kommunalbestyrelsen bære sig ad med det, hvorledes skal den bære sig ad med at sætte dette Skel? Det forekommer mig, at det vil medføre Vanskeligheder, som man neppe er i Stand til at overse. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister om at udtale sig lidt nærmere om dette Spørgsmaal. Vi skulde jo dog ikke gerne her gaa hen og gennemføre en Lovbestemmelse, der kan medføre et Arbejde for Kommunalbestyrelserne, som det er ganske umuligt for dem at udføre paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade. Man kunde jo ogsaa tænke sig et andet Eksempel fra en anden Kommune, hvor de træf-

fer Bestemmelse om at nedsætte Brødpriisen f. Eks. med 20 Øre for et 8 Punds Rugbrød. Af den Del heraf, som Kommunalbestyrelsen udreder for de ubemidlede, har de altsaa Ret til at faa de to Trediedele refunderet af Staten, men for den Dels Vedkommende, som de bedre stillede Folk spiser, har de kun Ret til at faa een Trediedel af Beløbet refunderet. Hvor er det muligt, at Kommunalbestyrelserne skal kunne blive i Stand til at sætte et saadant Skel og faa det gennemført paa en blot nogenlunde tilfredsstillende Maade! Jeg tror ikke, det vel kan lade sig gøre. Men, som sagt, jeg anmoder den højtærede Minister om at udtale sig lidt nærmere derom, og jeg haaber da ogsaa, at Udvalget vil skænke dette Spørgsmaal en lidt nærmere Overvejelse, for vi skulde dog, som sagt, ikke gerne gøre det mere besværligt for Kommunalbestyrelserne end nødvendigt at gennemføre denne Lov.

Jeg tror, at der er den allerstørste Grund til at paaskønne det Arbejde, som Kommunalbestyrelserne har udført med Hensyn til denne Lov i det forløbne Aar. Da jeg i Fjor havde den Ære at anbefale Lovforslaget her, saaledes som vi den Gang blev enige om, udtalte jeg Haabet om, at Kommunalbestyrelserne vilde tage vel imod denne Lov. Og jeg tror, man tør sige, at det har Kommunalbestyrelserne gjort. De har haft et ganske overordentlig stort Arbejde, men de har udført dette Arbejde med god Villie, og jeg er derfor ikke enig med den højtærede Minister i den Opfattelse af Sagen, han har givet Udtryk i Bemærkningerne til dette Lovforslag: at der er adskillige Kommunalbestyrelser, der ikke har virket tilstrækkeligt for at gennemføre Loven paa en tilfredsstillende Maade. Det er jo meget muligt, at der kan være en Kommunalbestyrelse, som kan have taget fejl og kan have undladt at yde en Hjælp, som det kunde have været nødvendigt at yde, paa den anden Side tør vel ingen paastaa, at der ikke er ydet Hjælp, som maaske rettest burde være tilbageholdt. Det er neppe muligt at gennemføre saa stor en Sag, uden at der sker Fejl til begge Sider, men gennemgaaende tror jeg, at man har Ret til at sige, at Kommunalbestyrelserne har udført det Arbejde, denne Lov har paalagt dem, paa en særdeles tilfredsstillende Maade. Den Omstændighed, at der i adskillige Landkommuner ikke er anvendt mere end det Beløb, som Statens Tilskud udgør, beviser ikke, at disse Kommunalbestyrelser ikke har gjort